

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

DĖL PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMO IR NAUDOJIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO

1997 m. liepos 24 d. Nr. 799

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 11 straipsniu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Privačių miškų tvarkymo ir naudojimo nuostatus (pridedama).
2. Paveisti Žemės ir miškų ūkio ministerijai, suderinus su Aplinkos apsaugos ministerija, iki 1997 m. spalio 1 d. patikslinti privačių miškų individualių miškotvarkos projektų rengimo, derinimo ir tvirtinimo tvarką, nustatyti bendrųjų ir individualių miškotvarkos projektų rengimo eiliškumą.
3. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. birželio 14 d. nutarimą Nr. 825 „Dėl Privačių miškų tvarkymo ir naudojimo nuostatų patvirtinimo“ (Žin., 1995, Nr. [51-1256](#); 1996, Nr. [41-1012](#)).

MINISTRAS PIRMININKAS

GEDIMINAS VAGNORIUS

ŽEMĖS IR MIŠKŲ ŪKIO MINISTRAS

VYTAUTAS KNAŠYS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1997 m. liepos 24 d. nutarimu Nr. 799

PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMO IR NAUDOJIMO NUOSTATAI

BENDROJI DALIS

1. Privačiu mišku laikoma piliečiams privatinės nuosavybės teise priklausanti miško valda.
2. Šie nuostatai reglamentuoja miškų ūkio organizavimą privačiuose miškuose, šių miškų miškotvarkos projektų rengimą, jų naudojimą, atkūrimą ir apsaugą, taip pat miškų savininkų teises ir pareigas, susijusias su privačių miškų tvarkymu, priežiūra ir naudojimu.
3. Privataus miško savininkas privalo laikytis Lietuvos Respublikos miškų įstatymo, Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo, kitų įstatymų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų ir kitų teisės aktų, šių nuostatų, taip pat miškotvarkos projektų privalomųjų reikalavimų.
4. Kad racionaliau ir veiksmingiau būtų tvarkomas miškų ūkis, miškų savininkai gali savanoriškai vienytis į kooperatyvus, kurti tikslinius fondus, kitaip kaupti lėšas miško ūkinei veiklai plėtoti.
5. Privačių miškų savininkams arba jų įsteigtiems kooperatyvams Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimais gali būti teikiama valstybinės miškų tarnybos pagalba, susijusi su:
 - 5.1. sanitarine miškų apsauga – kova su miško kenkėjais ir ligomis;
 - 5.2. miškų priešgaisrine apsauga;
 - 5.3. eroduojamų ir netinkamų žemės ūkiui bei kitų plotų, numatytų teritorinio planavimo dokumentuose, apželdinimu miškais.
6. Miškų urėdijos ir nacionalinių parkų administracijos miško savininkams gali teikti mokamas paslaugas, susijusias su miškų naudojimu, atkūrimu ir apsauga (biržių paruošimas, kirtimas, miško atkūrimas ir kita), Žemės ir miškų ūkio ministerijos nustatyta tvarka.
- Privačių miškų savininkus Lietuvos Respublikos miškų įstatymo ir šių nuostatų reglamentuojamais klausimais nemokamai konsultuoja valstybinės miškų tarnybos pareigūnai ir privačių miškų savininkų konsultavimo tarnybos darbuotojai. Šiems tikslams miškų urėdijose taip pat gali būti steigiamos privačių miškų tarnybos, išlaikomos iš valstybės reikmėms skiriamų miško fondo lėšų ir savininkų lėšų.

PRIVATAUS MIŠKŲ ŪKIO ORGANIZAVIMAS IR MIŠKOTVARKOS PROJEKTAI

7. Privatus miškas tvarkomas, naudojamas ir atkuriamas pagal miškotvarkos projektą arba miško kirtimo ir atkūrimo planą. Šis planas sudaromas miško valdoms iki 3 hektarų ne miškų masyvuose ir nesaugomose teritorijose, jame suprojektuojami pagrindiniai, atkuriamieji bei ugdomieji kirtimai, miško atkūrimas ir aplinkosaugos priemonės. Sudarant miškotvarkos projektus miškų urėdijose ir nacionaliniuose parkuose, kartu sudaromas bendrasis miškotvarkos projektas urėdijos veiklos teritorijose ir nacionalinių parkų teritorijose esantiems privatiems miškams. Kiekvienai miško valdai gali būti sudaromas individualus miškotvarkos projektas arba miško kirtimo ir atkūrimo planas. Privalomos vykdyti projekto dalys yra šios: pagrindinių kirtimų dešimtmečio norma (ją viršyti draudžiama), miško atkūrimas ir aplinkosaugos reikalavimai. Miškotvarkos projektus įgyvendina ir ūkininkauja miškuose jų savininkai.
8. Vykdamt miškų urėdijose ir nacionaliniuose parkuose valstybinę miškų inventorizaciją, jų veiklos teritorijoje inventorizuojami ir apskaitomi privatūs miškai. Privačių miškų inventorizaciją atlieka ir bendruosius miškotvarkos projektus rengia Valstybinis miškotvarkos institutas valstybės lėšomis. Privačių miškų, esančių nesaugomose teritorijose, inventorizacijos ir miškotvarkos projektų rengimo tvarką bei periodiškumą, taip pat šių projektų turinį nustato Žemės ir miškų ūkio

ministerija, o saugomose teritorijose (valstybiniuose parkuose ir valstybiniuose draustiniuose) – Žemės ir miškų ūkio ministerija kartu su Aplinkos apsaugos ministerija.

Miškotvarkos projektai derinami su miškų urėdijomis, valstybinio parko administracijomis, Aplinkos apsaugos ministerijos regionų departamentais, jie tvirtinami ir keičiami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Miškotvarkos projektai registruojami Valstybiniame miškotvarkos institute.

9. Bendruosiuose miškotvarkos projektuose visiems miškų urėdijų veiklos teritorijose ir nacionaliniuose parkuose esantiems privatiems ir pagal įstatymus savininkams grąžintiniams miškams nustatoma bendra miško kirtimo norma ir suprojektuojami pagrindiniai ir tarpiniai kirtimai, miško atkūrimas. Pagrindinių kirtimų biržės projektuojamos tik privačiose valdose, o valdose, į kurias nuosavybės teisės neatkurtos, pateikiamas galimų kirsti brandžių medynų sąrašas.

Miškų urėdijos ir nacionalinių parkų administracijos pagal bendruosius arba individualius miškotvarkos projektus gali išduoti leidimus kirsti mišką. Nesant bendrojo arba individualaus miškotvarkos projekto, pagrindiniai ir atkuriamieji kirtimai privačiose valdose draudžiami.

10. Individualūs miškotvarkos projektai vienai miško valdai ar jų grupei (išskyrus saugomose teritorijose esančius miškus) rengiami užsakovo lėšomis. Juos rengia Valstybinis miškotvarkos institutas arba Žemės ir miškų ūkio ministerijos išduotus leidimus turintys juridiniai ir fiziniai asmenys. Individualūs projektai rengiami visoms miško savininkų valdoms, išskyrus valdas tų savininkų, kurie turi iki 3 hektarų miško ne miškų masyvuose ir nesaugomose teritorijose. Pastarosioms miško valdoms sudarytas miško kirtimo ir atkūrimo planas derinamas su Aplinkos apsaugos ministerijos rajono (miesto) agentūra ir per mėnesį nuo jo pateikimo tvirtinamas miškų urėdo ar nacionalinio parko direktoriaus. Tokį planą gali rengti Valstybinis miškotvarkos institutas arba miškininkai specialistai, turintys aukštąjį arba specialųjį vidurinį išsimokslinimą. Visi kirtimo ir atkūrimo planai registruojami Valstybiniame miškotvarkos institute.

Miško savininkų valdoms, esančioms miškų masyvuose ar saugomose teritorijose, individualūs miškotvarkos projektai turi būti rengiami nepriklausomai nuo valdos dydžio. Saugomose teritorijose individualūs miškotvarkos projektai rengiami valstybės lėšomis.

11. Miškų ūkio organizavimo tvarką privačiuose miškuose, kuriems bendrieji miškotvarkos projektai dar nesudaryti, ir tuose miškuose, kurių grąžinimas savininkams vykdamas žemės reformą galutinai teisiškai neįformintas, nustato Žemės ir miškų ūkio ministerija.

12. Privatūs miškai miškų grupėms priskiriami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

Tam tikrų grupių miškuose taikomi šie pagrindinių kirtimų apribojimai:

12.1. II grupės miškuose pagrindiniai kirtimai nevykdomi. Leidžiami atkuriamieji kirtimai medynuose, pasiekusiuose gamtinę brandą, visų rūšių ugdomieji, sanitariniai ir kraštovaizdžio formavimo kirtimai. Pušynų ir uosynų gamtinės brandos amžius – 170 metų, eglynų – 120 metų, ąžuolynų – 200 metų, beržynų ir juodalksnynų – 90 metų, drebulynų – 60 metų, baltalksnynų – 50 metų. Priešeroziniuose miškuose plyni atkuriamieji kirtimai draudžiami;

12.2. III grupės miškuose leidžiami neplyni ir nedidelio ploto plyni pagrindiniai, ugdomieji bei sanitariniai kirtimai.

Tais atvejais, kai gretimose miško valdose biržės susisiečia, jų bendras plotas negali būti didesnis negu Lietuvos Respublikos miškų įstatyme nustatytas maksimalus biržės plotas, o pavienėse miško valdose pagal miškotvarkos projektus plynų kirtimų biržės plotas leidžiamas iki 3 hektarų.

Pavieniuose iki 5 hektarų ploto laukų apsauginiuose miškeliuose, nutolusiuose nuo artimiausio miško daugiau kaip per 400 metrų, plyni pagrindiniai kirtimai draudžiami. Ši nuostata netaikoma gryniesiems pušynams, drebulynams, juodalksnynams ir baltalksnynams. Šiuose medynuose plyni pagrindiniai kirtimai leidžiami ne didesnėmis kaip 2 hektarų biržėmis, taikant pušynams 15 metų, o kitų rūšių medynams – 10 metų šliejimo periodą. Pavienis iki 2 hektarų ploto miškelis gali būti plynai nukirstas 2 biržėmis, o didesnio ploto – ne mažiau kaip 3 biržėmis;

12.3. IV grupės miškuose leidžiami visi kirtimai. Iki 25 hektarų miško valdoje plynų pagrindinių kirtimų vienos biržės plotas leidžiamas ne didesnis kaip 5 hektarai, didesnėje miško

valdoje – ne didesnis kaip 8 hektarai, o kai biržės susisiečia, jų bendras plotas negali būti didesnis negu Lietuvos Respublikos miškų įstatyme nustatytas maksimalus biržės plotas (10 hektarų).

13. Minimalus medynų pagrindinių kirtimų ir gamtinės brandos amžius (metais) nurodytas lentelėje:

Medžių rūšys	Pagrindinių kirtimų amžius			Gamtinės brandos (atkuriamųjų kirtimų) amžius
	miškuose, neįeinan- čiuose į saugomas teritorijas	saugomų teritorijų miškuose		
		III grupė	IV grupė	
Pušys, maumedžiai, uosiai, klevai, guobos	101	120	105	170
Eglės	75	85	85	120
Ažuolai	121	140	125	200
Beržai, liepos, juodalksniai, skroblai	61	65	65	90
Drebulės (mišrusis medynas), tuopos	41	45	45	60
Drebulės (grynasis medynas)	kirtimo amžius nenustatomas			
Baltalksniai, gluosniai, blindės	kirtimo amžius nenustatomas			

Privačiose valdose III-IV grupės miškuose, kuriuose nėra brandžių medynų, nuosaviems pastatams statyti ir kapitališkai remontuoti pagal turimus patvirtintus jų projektus Žemės ir miškų ūkio ministerijos nustatyta tvarka gali būti leidžiami pribrešančių medynų pagrindiniai (plyni ir neplyni) kirtimai (pušų, uosių minimali amžiaus riba – 85 metai, eglių – 65 metai, beržų, juodalksnių – 55 metai, drebulių (mišraus medyno) – 35 metai), iškertant miško valdoje plyną biržę, kurios bendrasis plotas – iki 0,5 hektaro. Taip pat gali būti leidžiami ta pačia tvarka rinktiniai pagrindiniai kirtimai, iškertant brandžius ir perbrendusius medžius nebrandžiuose medynuose. Šiuo atveju medyno skalsumas negali likti mažesnis kaip 0,5.

14. Pagrindinių kirtimų dešimtmečio norma nustatoma atsižvelgiant į medynų kirtimo amžių, kirtimo būdą, leistiną biržių plotą, šliejimo laiką, medynų būklę bei gretimas miško valdas.

Pagal nustatytą dešimtmečiui kirtimo normą medynai gali būti kertami kasmet, iškertant dešimtadalį normos per kelis kartus arba iš karto, jeigu biržės plotas neviršija 3 hektarų. Jeigu biržės plotas viršija 3 hektarus, kertama ne mažiau kaip per 2 kartus. Antras kirtimas gali būti ne anksčiau kaip po 5 metų. Iškertamų biržių plotas per kiekvienus 5 metus negali viršyti nustatyto pusės biržės ploto. Neplynų pagrindinių kirtimų biržių plotas neribojamas. Viršyti dešimtmečiui nustatytą kirtimo normą draudžiama.

Bendra šalies metinė kirtimo norma privačiuose miškuose negali viršyti šių miškų metinio medienos prieaugio.

MIŠKO NAUDOJIMAS IR ATKŪRIMAS

15. Miško žemė gali būti paverčiama kitomis naudmenomis tik išimtiniais atvejais, derinant valstybės, miško savininko ir visuomenės interesus Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Miško iškirtimas technologinėms ir gamybinėms miškų ūkio reikmėms (daigynams įrengti, miško ūkiniam keliams tiesti, priešgaisrinėms juostoms, technologiniams proskiebiams, poilsio aikštelėms, medienos sandėliams įrengti ir kitiems miško įrenginiams) nėra miško žemės pavertimas kitomis naudmenomis.

16. Leidimus kirsti mišką miško savininkams išduoda miškų urėdijos ir nacionalinių parkų administracijos arba jų pavedimu – girininkijos. Leidimai išduodami ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui ir galioja iki einamųjų metų gruodžio 31 dienos. Leidimai gali būti pratęsti, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesiams. Visais atvejais leidimai išduodami tik pateikus biržių atrėžimo ir jų taksacijos medžiagą.

Leidimų kirsti mišką išdavimo tvarką nustato Žemės ir miškų ūkio ministerija. Leidimai kirsti mišką neprivalomi jaunuolynų (iki 20 metų) ugdymui, sanitariniam kirtimui, kai iškertami tik

sausuoliai, ir miškotvarkos inventorizuotų grynųjų baltalksnyų, drebulynų, gluosnyų bei blindynų kirtimui. Šiais atvejais kirstinus medžius gali atrinkti ir pats miško savininkas, tačiau ugdant jaunuolynus negali būti iškertami perspektyvūs pagrindinių rūšių medžiai, o medyno skalsumas negali likti mažesnis kaip 0,6.

17. Plyno kirtimo biržės atriboja, 16 centimetrų ir storesnius medžius, skirtus pagrindinių kirtimų neplyniams kirtimams, ugdomiesiems ir sanitariniams kirtimams, išskyrus jaunuolynų (iki 20 metų) ugdymui, paženkliną valstybinės miškų tarnybos pareigūnai arba ne valstybinės miškų tarnybos miškininkai specialistai, turintys aukštąjį arba specialųjį vidurinį išsimokslinimą, bei miško savininkai, baigę specialius kursus. Neplyniams kirtimams atrinktus medžius valstybinės miškų tarnybos pareigūnai paženkliną įspaudu, o kiti asmenys – asmeniniu žymekliu. Šių žymeklių pavyzdžius, jų išdavimo, registravimo ir naudojimo tvarką nustato Žemės ir miškų ūkio ministerija.

Už valstybinės miškų tarnybos pareigūnų atliktą darbą privačiuose miškuose savininkai atsiskaito su miškų urėdijomis ir nacionalinių parkų administracijomis Žemės ir miškų ūkio ministerijos nustatyta tvarka.

Už tai, kad teisingai būtų atrėžtos biržės ir atrinkti kirstini medžiai, atsako šį darbą atlikę asmenys, o už pažeidimus, padarytus vykdant kirtimus – miško savininkai.

18. Miško savininkai, transportuodami medieną, nustatytąja tvarka pildo medienos pervežimo dokumentus.

19. Teisės kirsti mišką netenkama, kai pasibaigia miško kirtimo terminas, nesilaikoma leidime kirsti mišką nustatytų reikalavimų, miško kirtimo taisyklių ir aplinkosaugos reikalavimų.

20. Miško savininkai, laikydamiesi įstatymų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų, kitų teisės aktų, teritorinio planavimo dokumentų reikalavimų, gali naudoti mažuosius gamtos turtus, taip pat mišką poilsui.

21. Privatus miškas medžioklei nuomojamas ir naudojamas įstatymų nustatyta tvarka.

22. Miško savininkai gali ganyti gyvulius savo miškuose, išskyrus kirtavietes bei kultūrinės ir savaiminės kilmės jaunuolynus iki 20 metų.

23. Piliečiai turi teisę laisvai lankytis privačiuose miškuose, rinkti juose vaistažoles, skinti vaisius, riešutauti, uogauti ir grybauti (ši nuostata netaikoma miškams iki 100 metrų spinduliu apie miško savininkų sodybas ir miškams, kuriuose ši veikla apribota kitų įstatymų).

Dėl svarbių priežasčių (didelis gaisrų pavojus, yra specializuotų ūkio plotų, saugomų objektų, plėtojami miško verslai) rajonų (miestų) savivaldybės miškų urėdijų ir valstybinių parkų administracijos bei Aplinkos apsaugos ministerijos rajonų (miestų) agentūrų teikimu gali uždrausti ar apriboti lankymąsi miške ir vaistažolių, grybų, uogų bei kitų miško produktų rinkimą.

Prie miškų, kuriuose lankytis uždrausta arba lankymasis apribotas, ribų miško savininkai pastato informacinius ženklus. Miškai (išskyrus medelynus, daigynus, plantacijas, miško kultūras bei miško plotus iki 100 metrų spinduliu apie miško savininkų sodybas) negali būti aptveriami. Aptveriant mišką iki 100 metrų spinduliu apie miško savininko sodybą, turi būti paliekami bendrojo naudojimo keliai, takai bei priėjimai prie vandens telkinių ar kitų bendrojo naudojimo objektų.

24. Želdintinos miškų kirtavietės ir degimvietės turi būti atkuriamos sėjant arba sodinant jose augavietę atitinkančių rūšių medžius. Laikoma, jog plotas apželdintas, jeigu pirmaisiais metais po nustatytojo miško atkūrimo termino 1 hektare miško išlieka tiek perspektyvių pagrindinių rūšių medelių: 3000 ąžuolų, 4000 uosių, 3000 eglių, 4000 pušų (kerpšiliuose – 6000), 3000 juodalksnių, 2000 maumedžių, arba jeigu sklypuose, paliktuose savaime atželti, yra tiek tolygiai išsidėsčiusių perspektyvių augavietę atitinkančių savaiminukų: 5000 ąžuolų, 7000 uosių, 5000 pušų (kerpšiliuose ir brukniašiliuose – 7000), 6000 eglių, 4000 juodalksnių, 5000 beržų, 10000 drebulių, baltalksnių.

Iškirsti ąžuolynai, uosynai, klevynai, liepynai ir pušynai, augę jiems tinkamose augavietėse, turi būti atkuriami sėjant arba sodinant tų pačių rūšių medžius. Žuvusius želdinius būtina atkurti per 2 metus. Miškų urėdijos ir nacionalinių parkų administracijos teikia informaciją apie turimus miško sodmenis ir padeda miško savininkams (visų pirma vietiniams) jais apsirūpinti.

MIŠKO SAVININKŲ PAREIGOS

25. Miško savininkas privalo:

25.1. saugoti mišką nuo gaisrų, kenkėjų ir ligų, neteisėto kirtimo, miško naudojimo tvarkos pažeidimų ir kitų veiksmų, darančių žalą miškui;

25.2. atlikti reikiamus priešgaisrinės apsaugos darbus, numatytus miškotvarkos projekte (įrengti ir prižiūrėti priešgaisrines juostas, prižiūrėti kelius, valyti prišiukšlintą mišką ir kt.), taip pat pastebėjęs miško gaisrą nedelsdamas informuoti priešgaisrinės apsaugos tarnybas, valstybinių miškų valdytojus bei savivaldybę ir gesinti gaisrą savo jėgomis;

25.3. laiku atlikti sanitarinius miško kirtimus, išvežti iš miško pagamintą medieną, informuoti valstybinės miškų tarnybos pareigūnus apie atsiradusius miško kenkėjų ir ligų židinius;

25.4. dirbtiniu būdu atkurti želdintinas miško kirtavietes ir degimvietes ne vėliau kaip per dvejus metus po jų atsiradimo, laikantis šių nuostatų 24 punkto reikalavimų (išskyrus atvejus, kai miškas buvo iškirstas valstybinės miškų tarnybos laikotarpyje nuo 1990 m. kovo 11 d. iki miško grąžinimo savininkui);

25.5. atlikti miško naudojimo, atkūrimo ir priežiūros darbus tais būdais, pagal tas technologijas ir tais mechanizmais, kurie padėtų sumažinti neigiamą poveikį aplinkai, išsaugotų dirvožemio našumą ir biologinę įvairovę (laikydamasis šiame ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų);

25.6. laikytis privalomų vykdyti miškotvarkos projekto dalių;

25.7. laiku atlikti miško kultūrų ir jaunuolynų ugdymo darbus;

25.8. užtikrinti riboženklių priežiūrą, ribinių linijų prakirtimą ir atnaujinimą;

25.9. einamiesiems metams pasibaigus, Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Žemės ir miškų ūkio ministerijos nustatyta tvarka pateikti statistikos duomenis apie atliktus kirtimus ir miškų atkūrimą.

MIŠKO SAVININKŲ TEISĖS

26. Miško savininkas turi teisę:

26.1. pirkti, parduoti, perduoti neatlygintinai, mainyti, nuomoti, įkeisti miško žemę arba sudaryti kitus sandorius Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso, Lietuvos Respublikos žemės nuomos įstatymo, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo, kitų įstatymų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

26.2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka gauti kompensaciją, jeigu dėl ūkinės veiklos apribojimo jis patiria nuostolių;

26.3. išnuomoti nustatytą tvarka miško plotus medžioklei, poilsiui, mokslo tyrimams, mažųjų gamtos turtų naudojimui;

26.4. pagal tarpusavio susitarimą parduoti ar kitaip leisti gaminti nenukirstą mišką kitiems miško ruošėjams, jeigu yra leidimas kirsti mišką arba vykdomi kirtimai, kuriems leidimo nereikia. Šiais atvejais už pažeidimus, padarytus ruošiant mišką, atsako miško savininkas, o už saugumo technikos reikalavimų pažeidimus ir nelaimingus atsitikimus – miško ruošėjas;

26.5. prašyti, kad nustatytą tvarka būtų leista miškus paversti kitomis naudmenomis ir ne miško žemę apsodinti mišku;

26.6. nemokamai gauti konsultaciją miškų ūkio tvarkymo klausimais iš privačių miškų konsultavimo tarnybos, miškų urėdijų ir valstybinių parkų administracijų;

26.7. miškų urėdijai ar nacionalinio parko administracijai nepagrįstai atsisakius išduoti leidimą kirsti mišką, apskūsti jų sprendimą Žemės ir miškų ūkio ministerijai, o ministerijos sprendimą – teismine tvarka;

26.8. naudoti jam priklausantį mišką bei disponuoti juo kitų įstatymų nustatytais atvejais bei sąlygomis;

26.9. ne žemės ūkio naudmenas apsodinti mišku.

MIŠKŲ BŪKLĖS, NAUDOJIMO, ATKŪRIMO IR APSAUGOS VALSTYBINĖ KONTROLĖ

27. Privačių miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinę kontrolę pagal savo kompetenciją atlieka valstybinės miškų tarnybos pareigūnai, taip pat apskrities viršininkas.

28. Valstybinį gamtos išteklių naudojimo reguliavimą privačiuose miškuose bei šių miškų apsaugos kontrolę atlieka Aplinkos apsaugos ministerija pagal savo kompetenciją.

29. Atliekant miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinę kontrolę, tikrinama:

29.1. ar laikomasi nustatytosios pagrindinių miško kirtimų normos, ar kirtimo būdai ir biržių išdėstymas atitinka miškotvarkos projektą;

29.2. ar teisingai atrinkti kirstini medžiai, ar pagrįstai jie iškirsti;

29.3. ar laikomasi leidime kirsti mišką nurodytų sąlygų, kaip išvalytos kirtavietės;

29.4. kokia sanitarinė miškų apsaugos būklė;

29.5. ar laikomasi želdintinių kirtaviečių ir degimviečių atkūrimo termino, kokia šio darbo kokybė, ar jos atkuriamos privalomųjų rūšių medžiais;

29.6. priešgaisrinės miškų apsaugos būklė;

29.7. ar laikomasi specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų, nurodytų žemės nuosavybės dokumente ir miškotvarkos projekte, taip pat kitų aplinkosaugos reikalavimų.

30. Apie numatomą atlikti planinę valstybinę miškų kontrolę miško savininkui pranešama prieš 3 dienas. Tikrinimo rezultatai visais atvejais įforminami aktu. Miško savininkas, nesutinkantis su tikrinimo aktu, gali apskųsti tai Žemės ir miškų ūkio ministerijai, ministerijos sprendimą – teismui.

ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIŲ NUOSTATŲ PAŽEIDIMUS

31. Miško savininkai, patys pažeidę šių nuostatų reikalavimus ir nevykdantys privalomų miškų naudojimo, atkūrimo bei aplinkosaugos reikalavimų, nurodytų miškotvarkos projektuose, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

32. Juridiniai ir fiziniai asmenys, padarę žalą privačiam miškui, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

33. Pareigūnai, išdavę pažeisdami šių nuostatų ir kitų teisės aktų reikalavimus leidimus kirsti mišką, taip pat valstybinės miškų tarnybos pareigūnai bei kiti asmenys, neteisingai atrėžę biržes ar neteisingai atrinkę kirstinus medžius, traukiami drausminėn, administracinėn ir baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.
